Cognoms	Nom	DNI
Examen Final EDA	Duració: 3h	16/01/2023

- L'enunciat té 4 fulls, 8 cares, i 4 problemes.
- Poseu el vostre nom complet i número de DNI a cada full.
- Contesteu tots els problemes en el propi full de l'enunciat a l'espai reservat.
- Llevat que es digui el contrari, sempre que parlem de cost ens referim a cost asimptòtic en temps.
- Llevat que es digui el contrari, cal justificar les respostes.

Problema 1 (2 pts.)

Responeu les preguntes següents:

(a) (0.75 pts.) Considereu el procediment següent:

```
void f (int x) {
    if (x \neq 0) {
        f(x/2);
        cout \ll x\%2;
    }
}
```

Sigui x un nombre natural i sigui n el nombre de bits de x. Quin és el cost de f en funció d'n?

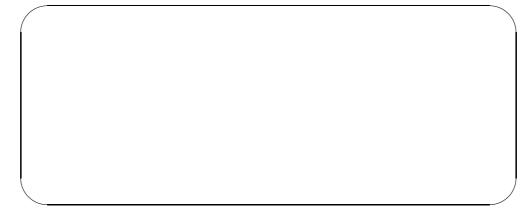
(b) (1.25 pts.) Considereu la funció següent, on assumirem que la mida de v és sempre una potència de 2:

```
double mystery (const vector < double > & v) {
    if (v. size () == 1) return v [0];
    else {
        vector < double > aux;
        for (int i = 0; i < v. size (); i+=2)
            aux.push_back((v[i] + v[i+1])/2); // assumim cost Theta(1)
        return mystery(aux);
    }
}</pre>
```

Què calcula aquesta funció? Justifica formalment la teva resposta.

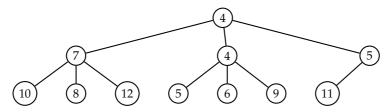
Si n = v.size(), quin és el cost d'aquest programa en funció d'n?

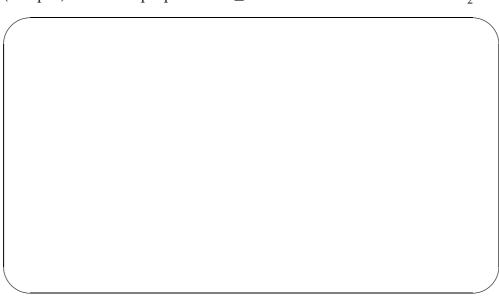
Problema 2

(3 pts.)

Diem que un arbre ternari d'alçada h és complet si els seus h primers nivells estan plens i l'últim nivell té totes les fulles el màxim a l'esquerra possible. Un min-heap ternari és un arbre ternari complet tal que el valor de tot node és menor o igual que el valor dels seus fills. Un exemple de min-heap ternari d'alçada 2 és el següent:

(a) (0.75 pts.) Demostra que per a tot $h \ge 0$ tenim $1 + 3 + 3^2 + \ldots + 3^h = \frac{3^{h+1}-1}{2}$.

(b) (0.75 pts.) Quin és el mínim nombre de nodes que un min-heap ternari d'alçada h pot tenir? Utilizeu aquesta quantitat per demostrar que l'alçada d'un min-heap ternari amb n nodes és $O(\log n)$.

(c) (0.5 pts). De la mateixa manera que ho fem amb els min-heaps binaris, guardarem un min-heap ternari amb n nodes en un vector de mida n+1, on la primera posició no la utilitzarem. Per exemple, el min-heap de la figura anterior el guardarem en el vector

											11
X	4	7	4	5	10	8	12	5	6	9	11

Donat un node que es guarda a la posició i del vector, en quines posicions es guarden els seus fills? I el seu pare? No cal que justifiqueu la resposta.

(d) (1 pt.) Us donem a continuació una implementació parcial d'un min-heap ternari per a guardar enters. Completeu-la per tal que, donat un min-heap ternari amb n elements, la funció $remove_min$ tingui cost $\Theta(\log n)$ en cas pitjor.

```
class THeap {
  vector < int > v;
 void sink (int i);
                                     int THeap::remove_min(){
 public:
                                       int x = v[1];
 THeap() \{v.push\_back(0);\}
                                       v[1] = v.back();
 int size() const;
                                       v.pop_back();
 int min() const;
                                       sink (1);
 void add (int x);
                                       return x; }
 int remove_min();
};
 void THeap::sink (int i) {
  if (
                                 < v.size()) {
   int pos_min =
    if (v[pos\_min] < v[i])
```

Cognoms	Nom	DNI

Problema 3 (2 pts.)

Com ja sabem, donat un conjunt finit de variables $\{x_1, x_2, ..., x_n\}$, diem que un **literal** és una variable (x_i) o bé la negació d'una variable $(\neg x_i)$. Una **clàusula** és una disjunció de literals, per exemple, $x_3 \lor \neg x_1 \lor \neg x_2$. Una fórmula en **CNF** és una conjunció de clàusules.

El conegut problema CNF-SAT consisteix en, donada una fórmula F en CNF, determinar si F té almenys un model. És a dir, decidir si existeix una funció α que assigna cert o fals a cada variable i satisfà F.

Per resoldre aquest problema assumirem que les fórmules venen donades en el format DIMACS, on la primera línia indica el nombre de variables i clàusules, i les variables són nombres $\{1, 2, ..., n\}$.

(a) (1.5 pts.) Omple el següent codi per tal de determinar si una fórmula en CNF és satisfactible. Dins la funció *SAT* no pots utilitzar cap *if*:

```
int main (){
  vector < vector < \mathbf{int} \gg F;
  int n, m; // n variables, m clauses
  string aux;
  cin \gg aux \gg aux \gg n \gg m;
  for (int i = 0; i < m; ++i) {
    F.push\_back(\{\});
    int lit;
    while (cin \gg lit and lit \neq 0) F.back (). push_back( lit );
  vector <bool> alpha(1); // alpha[0] not used because var 0 does not exist
  cout \ll SAT(n, F, alpha) \ll endl;
}
bool evaluate_lit (int lit , const vector < bool>& alpha) {
  if (lit > 0) return alpha[lit];
  else return not alpha[- lit ];
}
```

```
for (int i = 0; i < F.size (); ++i) {
                           }
          return true;
        bool SAT (int n, const vector < vector < int > & F, vector < bool > & alpha) {
          if (alpha. size () == n+1)
            return evaluate (F, alpha);
          else \{
            bool b1 = SAT(n,F,alpha);
            bool b2 = SAT(n,F,alpha);
            return
          } }
(b) (0.5 pts.) En funció d'n, quantes vegades es crida la funció evaluate en el cas
    pitjor? I en el cas millor?
```

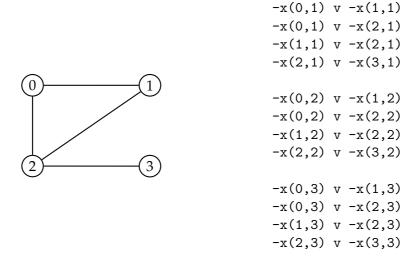
bool *evaluate* (**const** *vector* < *vector* < *int* > & *F*, **const** *vector* < **bool** > & *alpha*) {

Cognoms	Nom	DNI

Problema 4 (3 pts.)

Per a tot enter $k \geq 1$, donat un graf G = (V, E) no dirigit, el problema **k-COL** consisteix en determinar si existeix una funció $c: V \rightarrow \{1, 2, ..., k\}$ de manera que per a tota aresta $\{u, v\} \in E$ es compleixi $c(u) \neq c(v)$.

(a) (0.7 pts.). Ens asseguren que un procediment *reduccio* és una reducció polinòmica de **k-COL** cap a **CNF-SAT**. Donat el graf de l'esquerra i k=3, aquest procediment escriu la fórmula en CNF de la dreta, on cada línia és una clàusula, v indica una disjunció, les negacions de variables es representen amb "-" i, intuïtivament, una variable x(i,j) serà certa si i només si el vèrtex i té el color j. Hem afegit línies en blanc per millorar la llegibilitat.

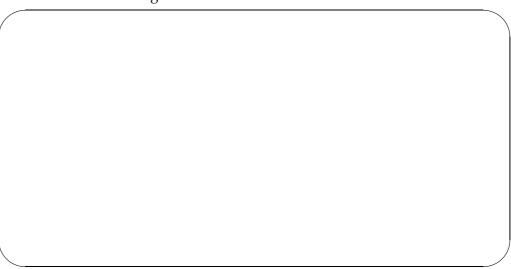

De forma més precisa, si G és un graf amb n vèrtexs $\{0,1,2,\ldots,n-1\}$ representat com a llistes d'adjacència, i $1 \le k \le n$, el procediment *reduccio* és el següent:

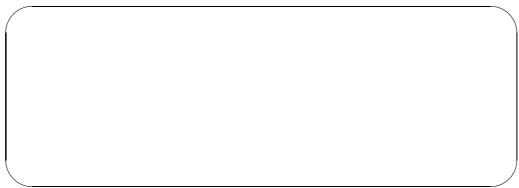
```
string x (int u, int k) { // retorna l'string "x(u,k)" return "x(" + to\_string (u) + "," + to\_string (k) + ")";}

void reduccio (const vector < vector < int >> & G, int k) {
  int n = G. size ();
  for (int c = 1; c \le k; ++c)
    for (int u = 0; u < n; ++u)
    for (int v : G[u])
        if (v > u) cout \ll "-" \ll x(u,c) \ll " v -" \ll x(v,c) \ll endl;
}
```

Expliqueu per què el prodeciment anterior no compleix totes les propietats d'una reducció polinòmica. *Pista*: si necessiteu un contraexemple, n'hi ha prou amb considerar un cert graf amb 3 vértexs i k=2.

(b) (0.7 pts.) Expliqueu com modificaríeu el procediment anterior per a què sigui una reducció polinòmica correcta. No és necessari escriure codi en C++.

- (c) (1.6 pts.) Considereu les següents afirmacions sobre **k-COL**:
 - (1) Si G és una instància positiva de **2-COL**, aleshores també és una instància positiva de **3-COL**.
 - (2) Si G és una instància positiva de **4-COL**, aleshores també és una instància positiva de **3-COL**.
 - (3) Si trobéssim un algorisme polinòmic per **3-COL**, també existiria un algorisme polinòmic per **4-COL**.
 - (4) Si trobéssim un algorisme polinòmic per **4-COL**, també existiria un algorisme polinòmic per **3-COL**.

Ompliu la següent taula amb una C o una F depenent de si l'afirmació corresponent és Certa o Falsa. Cada resposta correcta suma 0.4 punts. Cada resposta incorrecta resta 0.4. Les respostes en blanc no compten.

